

Bibliaóra – 2025. június 17.

Előfohász: „Ekkor azt mondta: Én vagyok az Isten, atyádnak Istene! Ne félj lemenni Egyiptomba, mert nagy néppé teszek ott! Én megyek veled Egyiptomba, és én is foglak visszahozni, és József keze fogja majd le a szemedet (IMóz 46,3-4).” Ámen.

Kezdő ének: 119. zsoltár 37-40.versei: „Kezeiddel formáltál engemet...”

Előima: Uram, évek óta járom az életem útját. Megtapasztaltam örömteli és aggodalommal teli pillanatokot, hullámvölgyeket, és úgy tűnt, minden rendben van, ... de mégis úgy érzem, mintha ködben járnék. Vannak terveim és képességeim, de úgy tűnik számomra, mintha semmim sem lenne. Mindig hiányzik valami... A szavaim üresek, cselekedeteim szeretet nélküliek, és úgy érzem, hogy hibát hibára halmozok. Nem volt soha bizonyosságom, nem volt igazi és tartós örömöm. Minden csak "úgy" volt. De ma már tudom, miért van így. Hiányoztál mellőlem. Hiányzik a kezed a kezemből, az erőd a gyengeségemből, a bizonyosságod a bizonytalanságomból. Nem akarok többé egyedül járni. Hozzád közel akarok élni. Azt akarom, hogy vezess engem, és amikor életem pillanatai elmúlnak, és közeledik az utolsó pillanat, azt kívánom, hogy vezess mennyei országodba, ahol szerető mennyei Atyám van, ahol Megváltóm az ő jobbán ül, és a Szentlélek békéje átsugárzik mindenre. Taníts most megérteni az igazi istentisztelet lényegét a Prédikátor tanításán keresztül és add, hogy Péter apostol szavain keresztül eljussunk arra a felismerésre, hogy Ki az, aki példát adott nekünk. Őérte és Őáltala kérünk, hallgass meg bennünket és formáld életünket. Ámen.

Textus: Prédikátor könyve 4. rész 17. verse - 5. rész 8. verse: *„Megfontoltan járj, amikor Isten házába mégy! Többet ér, ha hallgatva járulsz oda, mint ha áldozol az ostobák módjára, akik nem tudják, hogy rosszat tesznek! Ne beszélj elhamarkodottan, ne hirtelenkedd el az Isten előtt kimondott szavadat, mert Isten a mennyben van, te pedig a földön, ezért kevés beszédű légy! Mert ahogyan a sok munka álommal jár, úgy a sok beszéd ostoba fecsegéssel. Ha fogadalmat teszel Istennek, ne halogasd teljesítését, mert nem telik neki kedve az ostobákban. Teljesítsd, amit megfogadtál! Jobb, ha nem teszel fogadalmat, mint ha fogadalmat teszel, és nem teljesíted. Ne engedd, hogy beszéded vétekbe ejtsen téged, és ne mondd az Isten követének, hogy az csak tévedés volt. Miért háborodjék föl Isten szavadon, és miért tegye tönkre kezed alkotásait? Bizony a sok álommal és a sok beszéddel együtt jár a hiábavalóság. Ezért féld az Istent! Ha a szegény elnyomását, a jog és az igazság megrövidítését látod az országban, ne csodálkozz el a dolgon, mert a magas rangúra vigyáz a magasabb rangú, rájuk*

pedig a még magasabb rangúak. Az országra nézve mindenekfölött hasznos, ha a király a földművelést pártolja."

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

4,17 A prédikátor szavai elsősorban az istentiszteleti és kultuszi előírásokat célozzák meg. A Tízparancsolat által biztosított istentiszteleti rendet egy olyan igével vezeti be, amelyik a megfontolt járásra utal. Megőrizni az utat, és úgy közeledni az Úrhoz és hallgatni az Urat. Tehát engedelmeskedni Neki. Minden utadon Istenre gondolni és minden tettetted, léptedet átgondolni. A kommunikáció, a beszéd, a beszélgetés vajon a meghallgatáson alapul az életemben? Isten házában mi megy végbe? Isten házában mi történik. Isten háza a jeruzsálemi templom. Nem szabad elvakultsággal, sok beszéddel és terhes megnyilvánulással Isten elé lépni. Lásd be, vizsgálj meg, vedd fontolóra, hogy az Úr háza számodra minek a helye. Az áldozatokban a zsidók kiteljesedtek, megelőzték egymást azok mechanikus gyakorlásában, de vajon átgondoltan, megfontoltan, vagy célzottan cselekedtek. Milyen fontos, hogy az istentiszteleti rend átlátható legyen. Milyen fontos, hogy az Úrral való kapcsolatom mögött ne az én céljaim, hanem az Ő akarata valósuljon meg. A tudatlanság is bűn Isten előtt. Nem tudom, nem értem, csak cselekszed, az bűn. A káosz és a rossz útja nyilvánvaló, ezért kell mindent istenfélelemmel párosítani. Lépésről lépésre átgondolni, hogy okos istentisztelet-e az életem? (Róm 12,1) Aki Istennel kapcsolatot ápol, ott igen is érezni kell, hogy ez nem egy hétköznapi beszélgetés. Helyénvaló az odafigyelés, a megfontoltság, a lépteim megvizsgálása.

5,1 Az ajak, a száj és a szív összhangját vizsgálja az istentiszteleten a prédikátor, és ezzel az imádság magatartására utal. Az egységes kéréseink. „Ami a szívemen, az a számon.” A föld és az ég ér össze akkor, amikor egy őszinte szív imádkozik. Nincs értelme a kikényszerített imádságoknak, amikor minden mechanikussá válik. Csak mormoljuk, csak mondjuk, csak legyen. A prédikátor arra utal, hogy minden szónak Isten előtt súlya van és fontos az éberség, az átgondolt állapot. Nem azt mondja, hogy ne imádkozz, hanem éppen ellenkezőleg, mond, csak gondold át, hiszen az Úrral való kapcsolat áldássá lehet számodra. Gyakorold az önuralmat, gyakorold a szelídséget, az alázatot, az odaszánást. Gyakorold életed valóságát, hogy ne jöjjön el az a pillanat, hogy a kimondott szó mögött nincs szív, benső, amelyik valóban békekövévé tenne Isten előtt. Gondolt át a megszólítástól egészen az Ámenig minden imádságodat. Jézus mit tanít a Hegyi beszédben az imádkozásról? Máté evangéliumában (Mt 6,5-7) vagy épp Lukács evangéliumában (Lk 11,1-4) a képmutatók elleni viselkedéstől véd és hív, hogy a magamutogatás ne váljon példává, hanem a szív alázatos volta a belső szobában teljesül ki. A szószaporításról is értekezik, és elmondja, hogy van egy másik, amin a példaimádsága nekünk vezérfonallá lehet. Milyen fontos a „hogyan”.

Milyen fontos a mód és nem a módi. Ne kövesd a divatot az imádkozás terén. Ebben nincsenek újabb trendek.

5.2 A prédikátor meg is indokolja, hogy miért fontos az éberség. Az álom bizony rátör az emberre és a hang válhat bolondbeszéddé is. Belealudni egy-egy imádságba, hatalmas sértés a Mindenható felé. Fárasztani az Urat sok beszéddel terhes valóság. Álomból lehet valóság és bolond beszédből lehet igaz beszéd és teljes elfogadásra méltó, ha figyelünk önmagunkra. Önkontroll. Ne adjuk át magunkat annak, amit mi sem szeretnénk, ha a másik így viselkedne velünk szemben. Belealudni egy-egy beszélgetésbe, többet mondani annál, mintsem érték. – milyen visszataszító. Isten mást és máshogyan kéri. Nem jó, ha önmagunk középpontjában állunk. Nem jó, ha a saját aktivitásom fontosabb, mint Isten cselekedete. Nem jó, ha én akarom megmondani az Úrnak, hogyan legyen. Nem jó... Álom? Bolond beszéd? Értékelj ma át imádságaidat! Értékelj ma át belső szobád áldásait az Ige fényében.

5.3 Az eskü és a fogadalom az imádság részét képezte Izráelben. Ez az elköteleződés való jele volt. A meg nem valósított, eskü alatt kimondott ígéret bűnnek számított. (VMóz 23,22) Istennek tetsző élet az, amely teljesíti fogadalmát. (ld. Zsolt 50) Istennek tetsző élet az, amely górcső alá helyezi mindenét. Mit mondok ki az Úr előtt? Mire alapozok Előtte? (Zsolt 1,2)

5.4 Mi a jobb ezzel kapcsolatban? A prédikátor konstatálja, hogy jobb, ha nem lép az ember az ígéretések útjára. Ha nem vagyok képes betartani, akkor inkább legyen csendben és nem tudom maradéktalanul teljesíteni. Légy elővigyázatos, gondold meg, hogy a kontrolálatlan beszéd ne vigyen a bűnbe, sőt a bolondsággá ne váljon. Jézus erre is ad útmutatás (Mt 5,33-37). Igen-igen és nem-nem. Az esküre is ugyanaz áll, mint az áldozatbemutatásra, vagy épp az imádságra. Az emberrel hamar elszalad a ló. Istentiszteleti életünket sok veszély fenyegeti: formalizmus, az inflációs küszöb, valamint az, hogy nem győzzük a mások felet arról, hogy tartalommal teli az eskünk, az imádságunk, nem pedig pusztán szó, nagy ígéretsorozat. Tartozunk magunknak azzal, hogy Istennel őszintén beszélünk.

5.5 A beszéd annyira erős, hogy mindent befolyásol az életünkben. Nem hiába beszél Jakab apostol a nyelv bűneiről. A Prédikátor minden beszédet kritikának von alá, mégpedig úgy, hogy a test cselekedetei közé sorolja, hiszen teljesen elsodorhat bennünket Isten közelségéből. A konkrét ember konkrét beszédére utal. Nem varázsolni kell a szavakkal, nem megsíratni a másikat, nem nagyokat mondó szájjal bizonyítványunkat magyarázni, hanem őszintének lenni Isten előtt. A hibát megvallani és mulasztást teljesen bevallani. Kibeszédnek nincs helye.

Isten ugyanis mindenkinek megfizet. Nem elismerni a kezdeti bizonytalanságot bizony végzetes hiba lehet. Minden, amibe jóhiszeműen beleálltunk, vállaltuk, abból nagy gond lehet. Csődöt mondhatunk. Csődbe juthatunk. Saját munkáját teljesen fel tudja számolni az ember, ha meggondolatlanul cselekszik. Több évtizedes becsületes munkának vége szakadhat, ha az ember nem figyel oda önmagára. Testvéreim, nem kellene ennek így lennie. (Jk 3,10b)

5.6 Az ember nem kontrolált magatartásával önmagát teljesen veszélyezteti és vakvágányra vezeti. Ahol Krisztus a mi hitünk horgonya, ott nem lehet álomba merülni, ott nem lehet másképp megnyilvánulni, ott nem lehet máshogyan szólni, csak egyesítő Lelkének az erejével. Sok beszédnek sok az alja, épp ezért az első instancia az életben Isten legyen. Őt féld! Ne félj Tőle, hanem tiszteld. Ne azért ne szólj, ne cselekedj, nem imádkozz, mert azt látod, hogy Ő despota, aki egy talentumát is azért adja, hogy majd kamatostól visszakérje. Értékelj az Ő hozzáállását életedhez, beszédedhez, imádságaidhoz és esküvéseidhez. Őrizd szíved istenfélelemmel. Hallgasd Őt istenfélelemmel. Beszélj Hozzá istenfélelemmel. Ez vigyen mindig közelebb Hozzá, mert akkor megismered saját határaidat és azt az igényességet hűségében és szeretetében, amit Krisztusban tett. Ő igényes, Ő féltőn szerető Isten, Ő teljes megbocsátásban, de te milyen vagy? Ordnung. L' église reformée. Institutio. Rend. Annak pedig lennie kell.

5.7 Az istentiszteleti rendtartás után a hatalom gyakorlása következik. Mindenki felett Isten áll. Ő látja a szegényt és látja a gazdagot is. A szegény ügyét és a gazdag magatartását egyszerre vizsgálja. Gondoljunk csak a hamis sáfár példázatára. (ld. Lk 16,1-12) Ennek pedig a prédikátor szemszögéből negatív felhangja van. Az ember ítélethozatala sántít, mindig magának akar jót és könnyebbséget. A jog elferdítésétől nem volt mentes maga Izráel sem. Aki hallgatja és olvassa ezeket a szavak nem kell, hogy csodálkozzon semmin. A pánikkeltés nem állja meg a helyét. Nem kell, hogy csodálkozz azon, hogy mindenkinek ára van. A társadalomban mindenki megvásárolható. A magas posztokon lévők a „stabilitás” érdekében bebetonozzák magukat. Isten azonban mindent felügylő. Ő látja ezeket.

5.8 Éppen ezért a királynak, aki valóban király-e, látni kellene, hogy mit kell támogatnia. Azt, amit maga a Teremtő kért az embertől, amit már senki sem mer felvállalni, a földgazdálkodást. Változtatni kell, vissza kell térni a földműveléshez, miért, mert Isten ezt adta az embernek. Gondozd és műveld. A Teremtési rend áldásaihoz visszatérni. Ebből látszik, hogy ki uralkodik Izráelben, nem a valódi Király. A teremtési rend. A prédikátor nem bagatellizál, nem is sarkalatosan fogalmaz, hanem konstatál. Levonja a végkövetkeztetéseket. Egy olyan korban él, amikor nem kell a magasabb isteni vezetés, mert mindenki

mindenhez jobban ért, mint Aki teremtette, megváltotta és megszentelte ezt a földet. A prédikátor realista, nem csüggedt. Látja, hogy ez nem fog menni Isten nélkül, akár mennyire is erőlködnek és igyekeznek a nép vezetői. Elmarad a várt eredmény. A prédikátor nem is aktivista, aki a jogokat és kötelezettségeket akarja visszaállítani, csak elmondja nézetét, mert joga van hozzá. A prédikátor nem is sztrájkol és szakszervezetet alakít, ellenpártot hoz létre, csak Isten mellett teszi le voksát és mondja ki, mit kellene pártolnia, erősítenie a kormánynak. A prédikátor kritikus, mint Jézus a farizeusokkal, a nép vezetőivel, mert vak vezet világtalant. (ld. Jn 9) Jézus Krisztus a világ világossága, általa nem járunk sötétségben. (ld. Jn 8,12)

Közenek: 234. dicséret 2. verse: „Jer, világosság ragyogj fel nekünk...”

Textus: Péter apostol I. levele 3. része 18-22. versei: *„Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, az Igaz a nem igazakért, hogy Istenhez vezessen minket, miután halálra adatott test szerint, de megelevenítettett Lélek szerint. Így ment el a börtönben levő lelkekhez is, és prédikált azoknak, akik egykor engedetlenek voltak, amikor Isten türelmesen várakozott Nőé napjaiban a bárka készítésekor. Ebben kevés, szám szerint nyolc lélek menekült meg a vízen át. Most pedig titeket is megment ennek képmása, a keresztség, amely nem a test szennyének lemosása, hanem könyörgés Istenhez jó lelkiismeretért a feltámadt Jézus Krisztus által, aki miután felment a mennybe, Isten jobbán van, és alávettettek neki angyalok, hatalmasságok és erők.”*

Szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

18. vers: Jézus, mint példa áll a péteri közösség előtt. Őáltala orientálódunk ebben a világban. Olyan koordináta rendszer Krisztus keresztye és áldozata, ami kezdeti és végpont az életünkben. Ebből az áldozatból meríthet erőt Krisztus népe ma is, amikor szenved, amikor nélkülöz, amikor feladatok és terhek állnak előtte. Hiszen már csak az a tény, hogy azért üldöznék minket, mert Benne hiszünk, nekünk örömet kell, hogy szerezzon. Nézz Krisztusra, és ne kételkedj, Ő így szenvedett. Az Ő szenvedésének volt értelme és a mi szenvedésünknek is van értelme, mi sokszor nem értjük, de van, mert mi csak rámutathatunk. Jézus kisenvedte a magáét. Kisenvedte, kilehelte lelkét a mi bűneinkért. Péter és közössége tud Krisztus haláláról, de nem arról ír, hanem szenvedéseiről. Krisztus példa a szenvedésben és mind boldogok, akiket üldöznék az igazságért, mind boldogok, akik szenvednek. Ez a szenvedés egyszeri tökéletes áldozattá nőtte ki magát. Ez az egyszeri tökéletes áldozat elégtétel mindannyiunk bűneiért. Mi is szenvedünk úgy, mint Krisztus. A mi szenvedésünk is egyedi. Mi követjük Krisztust ebben is. Egyszeri, tehát erre csak Krisztus képes, de felnézve rá, ebben is példát adott nekünk. Közülünk mindenkinek ez a reménysége szenvedéseiben.

Azáltal, amin Krisztus átment értelmet adott a mi szenvedésünknek. Péter vallástétele ez. Amit Jézus életében nem tudott és nem is akart elfogadni, arról itt most hitvallást tesz. Péter továbbmegy és Jézus testéről beszél. Feltételezhető, hogy az üldözések nagysága oly mértékű volt, hogy bizony korbácsütések, botütések is megjelentek a hitükért szenvedett testvérek életében. „Testet megölhetitek, de a lelket soha.” – vallotta Zwingli Ulrich a kappeli csatamezőn. Luther Márton pedig mindent, a mellé állított testet és a hozzá kapcsolt javakat is Istenért, kárnak és szemétnak ítél. (ld. 390. dicséret) Krisztus testben költözött erre a földre és testében hordozta el a sok fájdalmat. Isten hatalma azonban a lelket megerősítette. Lelkét kilehelve az Atyához tért. A testet viheti a Sátán, de a lélek felett nincs hatalma. Isten életre kelt, ne féltsd a tested, Isten Lelket lehet a holt csontokba (ld. Ez 37) így lehet és van nekünk is reménységünk. Az í-re a pontot Isten Lelke teszi fel, és ez életet jelent. Utolsó szava a Lélek erejének van, Aki megelevenít. Hiszed-e ezt?

19-20. vers: Ezek a versek arról tesznek bizonyosságot, hogy minden valahol elkezdődött és a lelkek börtöne nyilvánvaló hely, de Krisztusnak oda is bejárása van. Hogyan jött létre ez a börtön? Úgy, hogy az ember maga kezébe vette a sorsát és maga akarta eldönteni, hogy mi a jó és mi a rossz, engedetlen lett. Ádám és Éva esete mindannyiunkat megbélyegzett. Titánok, nagy emberek akarunk lenni. Mi akarjuk megteremteni saját világunkat, ezzel szemben mindenkinek át kell élnie, hogy a paradicsomból kiűzetik, mint Ádám és Éva. Krízis ez. Krízisállapot, hogy nem vagyok annak a része, ahová Isten eredetileg helyezett. Az egész világ már átélte a saját létének a krízisét. Mégpedig az özönvízben. Lelkek börtöne? Hol van ez a hely? Kik várakoznak ott? Mi lesz a sorsuk? Hogyan végződik ez az egész? Ez a hely, ahol mindenki várja a végső ítéletet. Arra vár, hogy hogyan dől el sorsa. Jézus ide is lement prédikálni, tehát evangéliumot hirdetni. Jézus mintha börtönmissziós lelkész lenne. Amnesztiát hirdet. Szabadulást ad. Ezt kell a keresztyéneknek is tenniük. Amikor a tereken, a bitófákra viszik, akkor is Krisztust kell prédikálni. Nincs más Úr. A világ urainak hallani kell, hogy kicsoda az Úr az életünkben. Jézus szenvedett és bizonyosságot tett még olyan helyeken is, ahol nincs reménység. Reménység és szabadulás. Mindenkinek hirdesd, hogy nemcsak Noé és nyolc ember menekül meg Krisztus vére által. Az istenellenes világnak tőled kell hallania, hogy kicsoda Krisztus számodra. Nincs rosszabb, nincs veszélyesebb helyzet, minthogy csendbe vagy. A krízis helyzetben légy hitvalló. Keresztelkedj meg Krisztus nevére! Mint Krisztusba oltott ág szolgálj a világ felé. Hallj meg Krisztussal és támadj új életre vele. A világi kommissziók, a világi tanácsok várják ma is Isten Fiainak megjelenését. Mindenben, ebben is kövesd Krisztust. Ő meghalt és prédikált. Ő meghalt, szenvedett és szolgált élő igehirdetéssel.

Noé napjai nyilvánvalóak ma is. A lelkek üdvösségéről Jézus dönt. Az életek felett Jézus az Úr, de éppen a vizek fölött járó Krisztus Pétert is kimentette, aki elveszve a habok között tapasztalta meg, hogy Nélküle nincs élet. (ld. Mt 14,22-33) A nyolc ember kimenekedése Isten műve. A keresztség erre adott válasz: *„Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak, és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek, és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig (Mt 28,19-20).”*

21-22. vers: A keresztség előképe ez. Keresztelő Jánosnál ez szinte a másik partra való megérkezést jelentette. Az ígéret földjére való belépést. Új belépést arra a földre, amit Istenünk, az Úr adott nekik. (ld. Lk 3,1-20) Pál apostolnál (ld. Róm 6) a keresztség a Krisztus halálába való teljes beoltást jelentette, akik vele együtt keltek életre. Megmosdatás a bűnből, ami itt is megjelenik. A Heidelbergi Káté kérdés-felelete ezt így fogalmazza meg: „Ahogyan a víz lemossa testünk tisztátlanságát, úgy Krisztus vére lemossa lelkünk tisztátlanságát.” Életünk nagy kérdéseire így kapunk választ. Megindul a dialógus Isten és az ember között. Hogyan? Úgy, hogy Isten gyermekét helyezi bele ebbe a dialógusba. Őbenne válik nyilvánvalóvá, hogy felszabadul a lelkiismeret, a lélek üdvössége teljes. A tökéletlen voltomat elhordozta. Ma igen is összpontosítanunk kell lelkünkre. A keresztség nem arra ad megoldást, hogy vájkáljunk a saját bűneinkben, hanem amnesia ez arra az állapotra, amiben lelkünk volt. Péter gondolkodása a keresztségről azt erősíti bennünk, hogy oda kell fordulnunk a jövőhöz, ahhoz az Istenhez, Aki dialógus párti, és nem a monológ Ura.

A jövő pedig biztosított. Ahol Ő van, mi is ott leszünk. Dicsőségben. Az Atya jobbán ül, tehát hatalma van. Minden processzus, minden erő és minden mechanizmus Neki van alávetve, tehát lelkünk és társadalmunk egyaránt. Így szenvedésünk, pillanatnyi rövid keresztünk, kibicsaklott bokánk, kifecmített térdünk, öregedésünk, halálunk alá van vetve hatalmának. Minden Krisztusnak ad számot. Angyalok, hatalmasságok és erők, a teljes emberiség Jézusnak kell, hogy feleljen.

Utóima: Akit a Lélek indít, fohászkodjon az elhangzottakért...

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „Ekkor így szólt Péter: Íme, mi otthagytunk mindent, és követtünk téged. Ő pedig ezt mondta nekik: Bizony mondom nektek, hogy mindaz, aki elhagyta házáat vagy feleségét, testvéreit, szüleit vagy gyermekeit az Isten országáért, az a sokszorosát kapja vissza már ebben a világban, a jövő világban pedig az örök életet (Lk 18,28-30).” Ámen.

Ének: 459. dicséret: „Az Isten Bárányára letésem bűnöm én, ...”

Gáspár Henrieta: Láttad-e már?

Láttad-e már a levegőt, mi életünkhöz nélkülözhetetlen?

Nem, de tudod, hogy van, mert élni nélküle lehetetlen.

Láttad-e már a fájdalmat, mely csupán egy érzés?

Nem, de tudod, hogy van, ez nem is kérdés.

Láttad-e már a szeretetet, mely a szívből fakad?

Nem, de tudod, hogy van, hisz boldognak érzed magad.

Láttad-e már a virág illatát, mely betölti a szobát?

Nem, de tudod, hogy van, hisz átjárja az aurát.

Láttad-e már az Istent és egyszülött fiát?

Nem, pedig elhiheted, hogy belőle van a világ.

Nem kell mindent látni, hogy elhiggyük,

Hisz szívünk dobbanását sem látjuk, csak érezzük.

S ha nem lenne dobbanás, nem is lenne élet,

Isten adta ezt ajándéku néktek.

Higgyünk benne szívből, hogy legyen szép a világ,

Mert nekünk adta Ő az egyszülött fiát.

Kis Jézusként jött, s halt kereszthalált,

Minden ember nála megváltást talált.

Láttam-e már az Istent? Nem! De tudom, hogy van,

Hisz benne van minden tettben, szóban és mozdulatban.

Ha Ő nem lenne, nem lenne világ a világ,

Nem illatozna az út szélén a virág.

Nem tudnánk azt sem, hogy mi az a szeretet,

Mert Isten nélkül élni nem lehet!!!